

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Волинській області
Слідчий відділ
проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Луцьк

«13» червня 2024 року

Старший слідчий слідчого відділу УСБУ у Волинській області майор юстиції Шеренгов Назарій Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 2202313000000776 від 05.10.2023 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Черепакіну Миколі Олександровичу,
05.06.1981 р.н., уродженцю с-ща Вільхове
Станично-Луганського району Луганської
області, зареєстрованому за адресою:
Луганська область, м. Луганськ, квартал
Дружби, буд. 10, кв. 72, громадянину
України,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільній участі громадянином України в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН).

До складу ООН входить 193 держави, зокрема, Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями -№ 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між

державами відповідно до Статуту ООН; №2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Окрім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року №3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Окрім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва, серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі - Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 і рудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська,

Хмельницька, Черкаська. Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 5 годині президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. Збройними Силами Російської Федерації, які діяли за наказом керівництва Російської Федерації та Збройних Сил Російської Федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська Російської Федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У зв'язку з цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб.

Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»» затверджено зазначений Указ.

В подальшому воєнний стан неодноразово продовжувався у встановленому законом порядку та діє станом на теперішній час.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» Російська Федерація визнана державою-терористом.

Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором» Верховна Рада України визнає Російську Федерацію державою-агресором.

Внаслідок ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, 24 лютого 2022 року с-ще Станиця Луганська Щастинського району Луганської області, захоплено збройними силами рф спільно з незаконними збройними формуваннями так званої «Луганської Народної Республіки» (далі – «лнр»).

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 за № 309 викладено перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окуповані російською федерацією. Згідно з зазначеним переліком Станично Луганська селищна територіальна громада Щастинського району Луганської області з 24 лютого 2022 року перебуває під

тимчасовою окупацією та оточенні (блокуванні) з боку рф та незаконних збройних формувань так званої «лнр».

З початку тимчасової окупації території Станично-Луганської селищної територіальної громади Щастинського району Луганської області, представниками так званої «лнр», підконтрольними політичному керівництву держави-агресора рф, організовано та розпочато діяльність системи органів влади та їх структурних підрозділів, які, відповідно до чинного законодавства України, визнані незаконними.

29 травня 2023 року так званою «лнр» прийнято «Закон о выборах депутатов Народного Совета Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), яким регламентовано порядок проведення вказаних незаконних виборів. Зокрема, відповідно до положень вказаного «закону», підготовку та проведення виборів депутатів народної ради т.зв «лнр» організують та забезпечують такі виборчі комісії: 1) виборча комісія луганської народної республіки; 2) територіальні виборчі комісії; 3) дільничні виборчі комісії.

Надалі, 02 червня 2023 року т.зв. «Территориальной избирательной комиссией Станично-Луганского района» (мовою оригіналу) винесено рішення № 3/11 «О формировании участковой избирательной комиссии избирательного участка № 399» (мовою оригіналу), яким створено відповідну виборчу дільницю, а її головою призначено Черепакіна Миколу Олександровича.

В подальшому, 15 червня 2023 року Центральною виборчою комісією рф винесено постанову № 119/947-8 «О назначении выборов депутатов Народного Совета Луганской Народной Республики и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), якою призначено проведення вказаних незаконних виборів на 10 вересня 2023 року.

Встановлено, що громадянин України Черепакін Микола Олександрович, усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, протиправно, у невстановлений в ході досудового розслідування час, але не пізніше 02 червня 2023 року добровільно погодився взяти участь в організації та проведенні «выборов депутатов Народного Совета Луганской Народной Республики и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу), шляхом організації роботи «участковой избирательной комиссии избирательного участка № 399» (мовою оригіналу), яка діяла у складі окупаційної адміністрації російської федерації.

Так, у невстановлений в ході досудового розслідування час, але не пізніше 02 червня 2023 року, більш точну дату в ході досудового розслідування встановити не виявилось за можливе, Черепакін М.О. усвідомлюючи протиправний характер вчинюваних дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, маючи умисел на участь в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території Луганської області, зі своїх особистих мотивів добровільно погодився на призначення його на посаду голови «участковой избирательной комиссии избирательного участка № 399» (мовою оригіналу) та зайняв вказану посаду знаходячись на тимчасово окупованій території с-ща Станиця Луганська Щастинського району Луганської області.

В подальшому, 10 вересня 2023 року Черепакін М.О., з метою реалізації свого злочинного умислу, перебуваючи на тимчасово окупованій території селища Станиця Луганська Щастинського району Луганської області «лнр», виконуючи відведену йому роль голови «участковой избирательной комиссии избирательного участка № 399» (мовою оригіналу), шляхом надання вказівок з організаційних питань членам дільничної комісії щодо порядку проведення незаконних виборів, опрацювання

наданих з дільничної виборчої комісії документів за результатами проведення голосування, взяв участь в організації та забезпеченні проведення незаконних виборів «депутатов Народного Совета Луганской Народной Республики и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории Луганской Народной Республики» (мовою оригіналу) на тимчасово окупованій території Луганської області.

Таким чином, Черпахін Микола Олександрович, підозрюється у добровільній участі громадянином України в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

**Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
майор юстиції**

Назарій ШЕРЕНГОВ

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Волинської обласної прокуратури**

Олег КОСТЮК

Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст.42 КПК України він має право:

- 1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;*
- 2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;*
- 3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;*
- 4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;*
- 5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;*
- 6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;*
- 7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;*
- 8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;*
- 9. брати участь у проведенні процесуальних дій;*
- 10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;*
- 11. застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої*

процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13. заявляти відводи;

14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру повідомив, повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
майор юстиції

Назарій ШЕРЕНКОВ